

fuldt ud betales af en faglig organisation, jf. § 12 i bilag til bekendtgørelse nr. 434 af 8. juni 1999 om standardvedtægt for anerkendte arbejdsløsheds-kasser.

Som følge af at modtageren af efterløn eller overgangsydelse ikke er medlem af en arbejdsløsheds-kasse og dermed hverken skal betale bidrag til arbejdsløshedsforsikringen eller administrationsbidrag, foreslås det, at efterlønnen eller overgangsydelsen reduceres med et beløb svarende til bidraget til arbejdsløshedsforsikringen efter § 77, stk. 2 og 3, samt et bidrag til administration, der pr. år udgør 1,5 gange højeste dagpenge for en dag, jf. § 47. Herved sikres, at efterlønsmodtagere og modtagere af overgangsydelse stilles lige, uanset om de har bopæl i Danmark eller i et andet EØS-land.

Når efterlønsmodtagere eller modtagere af overgangsydelse forlader det EØS-land, hvor de har været arbejdsløshedsforsikret på grund af beskæftigelse i efterløns- eller overgangsydelsesperioden, og vender tilbage til Danmark, skal de genoptages i den arbejdsløsheds-kasse, de var medlem af indtil overflytningen til forsikringen i det andet EØS-land. Dette gælder dog ikke i de tilfælde, hvor personen efter at have taget bopæl i Danmark fortsat måtte være omfattet af arbejdsløshedsforsikringen i et andet EØS-land på grund af beskæftigelse der.

Det foreslås videre, at efterlønsmodtagere og modtagere af overgangsydelse, der får udbetalt efterløn eller overgangsydelse af deres hidtidige arbejdsløsheds-kasse, har samme klagemuligheder og er undergivet samme regler om tilbagebetaling og sanktioner, som gælder for medlemmer af en arbejdsløsheds-kasse.

Det foreslås endelig, at direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen efter forhandling med Landsarbejdsrådet fastsætter de nærmere regler om tilrettelæggelsen af denne særlige udbetalingsordning. Der skal herunder fastsættes særlige regler om de tilfælde, hvor efterlønsmodtageren i perioden med bopæl i et andet EØS-land gør sig skyldig i forhold, der medfører sanktion efter reglerne i kapitel 13. Reglerne skal sikre, at retsvirkningen af en forseelse bliver ensartet, hvad enten forseelsen er begået som modtager af efterløn under ophold i et andet EØS-land eller som medlem af en dansk arbejdsløsheds-kasse. Tilsvarende regler skal fastsættes for modtagere af overgangsydelse.

Til nr. 8

Som hovedregel kan medlemmer, der er udtrådt af efterlønsordningen, ikke på ny overgå til efterløn. Dog

kan et medlem, der udtræder af den gamle efterlønsordning på grund af tilbagevenden til arbejdslivet, én gang genindtræde i ordningen, hvis bl.a. betingelsen om bopæl her i riget, bortset fra Færøerne og Grønland, er opfyldt. Det foreslås, at bestemmelsen herom i lovens § 75 b, stk. 9, ændres således, at betingelsen også kan opfyldes ved bopæl i et andet EØS-land.

Til nr. 16

Det foreslås, at der som konsekvens af retten til udbetaling af efterløn eller overgangsydelse i et andet EØS-land og som konsekvens af forslaget om at lade den hidtidige arbejdsløsheds-kasse forestå administrationen heraf gives mulighed for, at modtagerne af disse ydelser kan vælge at indbetale bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension på samme måde som medlemmer af en arbejdsløsheds-kasse, som modtager disse ydelser.

Til § 2

Til nr. 1

Efter de gældende regler i § 2 b i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension er det bl.a. kun medlemmer af en arbejdsløsheds-kasse, der modtager efterløn eller overgangsydelse, der kan vælge at indbetale bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Med forslaget sikres den samme adgang for personer, der modtager de pågældende ydelser i et andet EØS-land.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 16.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2000.

Lovforslaget indebærer, at arbejdsløshedsforsikringsloven bringes i overensstemmelse med de synspunkter, Kommissionen har givet udtryk for vedrørende efterlønsordningens forhold til EU-retten. De krav på efterløn, som nu hjemles, følger af EF-traktatens artikel 39 og artikel 7 i Rådets forordning nr. 1612/68 om arbejdskraftens frie bevægelighed, således som disse bestemmelser er fortolket af Kommissionen.

Et krav om efterløn, som under henvisning til EU-retten måtte blive rejst over for danske myndigheder i overensstemmelse med bestemmelserne, vil derfor medføre, at også personer, der før lovens ikrafttræden har fået afslag på efterløn på grund af bopælskravet, har krav på efterløn i det omfang, dette krav ikke er forældet efter dansk rets almindelige regler, og nu kan dokumenteres.